

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/56/2016
Identifikačné číslo spisu:	6914204900
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6914204900.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Pal'ko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: O. H., nar. XX. P. XXXX, bytom V., právne zastúpenej AK Bitalová & Demeterová, s.r.o., so sídlom Žánovská 5183/2A, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 244 798, o zaplatenie 925,87 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 14C/106/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 17. septembra 2015, č. k. 43Cob/152/2015-68, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 17. septembra 2015, č. k. 43Cob/152/2015-68, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 16. 10. 2014, č. k. 14C/106/2014-27 v znení opravného uznesenia z 30. 03. 2015, č. k. 14C/106/2014-62, uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 925,87 eur spolu so zmenkovým úrokom a úrokom bližšie špecifikovaným vo výrokovej časti rozsudku a zmenkovú odmenu vo výške 3,65 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanú súd prvej inštancie zaviazal na náhradu trov konania žalobcu, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur a zaplateného súdneho poplatku vo výške 55,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalovaná, ako vystaviteľ, podpisom vlastnej zmenky sa stala priamym dlžníkom zo zmenky, ktorá obsahuje všetky náležitosti zmenky predpísané zákonom. Súd prvej inštancie mal za to, že v danej veci žalobca svoj uplatnený nárok opiera o predloženú zmenku, o pravosť ktorej niet pochybností, preto považoval záväzok žalovanej za nesporný. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, v ktorom navrhla predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ.

2. Rozsudkom zo 17. septembra 2015, sp. zn. 43Cob/152/2015, Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O. s. p.) rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd

zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná vystavila zmenku, ktorá je platná a z ktorej jej vznikla povinnosť uhradiť majiteľovi zmenky ním požadovanú zmenkovú sumu, dohodnuté úroky zo zmenky, ako aj zmenkovú odmenu a 6 % zákonný úrok z omeškania. Žalobca zmenku riadne predložil, avšak žalovaná nepreukázala, že by zmenkovú sumu žalobcovi v celom rozsahu zaplatila, preto je povinná žalobcovi zmenkovú sumu uhradiť aj s príslušenstvom tak, ako sa k tomu zaviazala pri vystavení zmenky. Vo vzťahu k návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky odvolací súd uviedol, že vyriešenie právnych otázok nastolených žalovanou v tomto konaní patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu bez potreby prejudiciálneho rozhodnutia Súdneho dvora. Odvolací súd bol toho názoru, že pre riešenie daného prípadu nie je otázka výkladu komunitárneho práva rozhodujúca a preto návrhu odporcu na predloženie prejudiciálnych otázok nevyhovel. Rozhodnutie o náhrade trov odvolací súd odôvodnil podľa ust. § 224 ods. 1 a § 150 ods. 1 O. s. p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnila ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 239 ods. 1 O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Namietala procesné a hmotnoprávne pochybenie súdov. Uviedla, že v konaní došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu a postupom súdu tak došlo k zásahu do práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako i čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko sa sudy nezaoberali spotrebiteľskou rovinou sporu. Zároveň sa odvolací súd procesne nevysporiadal so žiadosťou na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ. Navrhla, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako i súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že v tejto veci nie je dovolanie prípustné, čo vyplýva aj z Nariadenia, preto navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 238 O. s. p. (v znení v čase podania dovolania).

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

9. Podľa § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku je prípustné: proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods. 1), proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods. 2) a prípustné je aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (ods. 3) O. s. p.

10. Napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozhodnutí, preto

prípustnosť dovolania z § 238 O. s. p. vyvodiť nemožno.

11. Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu [s výnimkou rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní (§ 237 ods. 2 O. s. p.)] je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Jedným z dôvodov zakladajúcich vždy prípustnosť dovolania je aj prípad, keď bola účastníkovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ktorého sa dovoláva žalovaná. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závažný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

12. Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. 01. 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Vychádzajúc z uvedeného bolo v preskúmvanej veci potrebné zohľadniť, že k odvolaniu žalovanej (č. l. 34) sa písomne vyjadril žalobca (č. l. 46), žalovaná (dovolateľka) ale nemala možnosť dozvedieť sa o tomto vyjadrení a prípadne sa k nemu aj vyjadriť, lebo súd jej toto vyjadrenie nedoručil. Opomenutím doručenia tohto vyjadrenia žalovanej došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces podľa s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým k odňatiu im možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

14. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 448 C. s. p. v spojení s § 450 C. s. p.).

15. O trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.